

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף צה עמוד ב

- א** האם פסח שני טעון הלל, ומניין ?
- ב** האם פסח שני דוחה שבת או טומאה ?
- ג** האם פסח ראשון ופסח שני טעונים לינה ?
- ד** פסח הבא בטומאה, האם זב שנכנס למקדש או שאכל מן הפסח חייב כרת ?
- ה** פסח הבא בטומאה שהותר טמא מת להיכנס לעזרה, האם חייב כרת אם נכנס להיכל ומדוע ?

- א** בעשייתו: טעון אמירת הלל, כיון שהוא דבר מצוה.
באכילתו: אינו טעון הלל. שנאמר "השיר יהיה לכם כליל התקדש חג", ומכאן שדוקא ליל פסח ראשון שהוא חג טעון הלל, ולא פסח שני שהוא יום חול.
- ב** שבת: דוחה, שנאמר "במועדו".
טומאה: לתנא קמא אינו דוחה, אף שפסח ראשון נדחה מפני הטומאה.
לר' יהודה דוחה, כיון שהתורה דחתה אותו מפסח ראשון שמא יוכל לעשות שני בטהרה, אך אם לא זכה יעשה בטומאה.
- ג** ראשון: טעון לינה בירושלים כלילה הראשון, שנאמר "ופנית בבקר והלכת לאהליך".
והיינו מחוץ לחומה אך בתוך התחום, שהרי הוא יום טוב.
שני: נחלקו תנאים בדעת ר' יהודה. יש שסובר שטעון לינה. ויש שפוטר, כי הסמיכות ל"ששת ימים תאכל מצות" מלמד שרק פסח ראשון טעון לינה.
- ד** נכנס למקדש: לחכמים חייב כרת. לר' אליעזר פטור (והואיל ואף טמאי מת אינם משתלחים).
אכילה: אסור לאכול הפסח, אפילו אם רוב הציבור זבים. אלא עושים פסח שני.
אכל, פטור מכרת. שאין חייבים משום טומאה, אלא בפסח הבא בטהרה.
- ה** לשון א': חייב כרת. שנאמר "וישלחו מן המחנה", אפילו ממקצת מחנה וההיכל.
לשון ב': פטור. שנאמר "אל מחוץ למחנה תשלחום", והרי לא נשלח מחוץ לעזרה.